

Helena je šla v restavracijo v študentskem domu v Lički Rječini. Ona je bila v prvem letniku fakultete.

V restavraciji je zagledala enega čednega mladeniča. Pogledala ga je in se nasmejala. To je bil Ivan, on je hodil z njo h kemiji. Menila je, da je on videti privlačen v obleki za kemijo.

On jo je opazil, se nasmehnil in jo povabil, da pride k njemu za mizo. Vzela je svoj pladenj in počasi hodila v drugi del restavracije, da ji po nesreči ne bi padel krožnik ali se razlil sok.

Ko je sedla, jo je on vprašal kako je preživela dan, od kod je, kaj jo zanima...

Zvečer, ko je v svoji sobi sedla za svojo mizo z beležkami s kemije, knjigami iz hrvaščine in zgodovine, se je želela osredotočiti na učenje, vendar se ni mogla ker je vedno mislila na Ivana. "Moram priznati", je rekla sebi, "midva imava veliko skupnega". Ni mogla prenehati razmišljati kako je on dober in lep. Po uri zgodovine jo je on celo pospremil do njene sobe.

Ni mogla prenehati razmišljati o njem, da je komaj slišala premikanje v svoji sobi. Ko je obrnila glavo, je videla kako neka deklica vstopa v kopalnico iz njene sobe.

Mislila je da je neki otrok ostal tukaj potem, ko so njegovi starši odšli. Helena je počasi odšla do kopalnice. Ko je vstopila noter ni nikogar videla. To jo je zelo zmedlo. Bila je prepričana, da je videla, da je nekdo vstopil.

Mislila je, da se najverjetneje skriva pod tušem. Premaknila je zaveso pred tušem, vendar je ni bilo tam. Preiskala je celo kopalnico, vendar tam ni bilo nikogar.

Helena je zakričala. "Ubijte ga! Ubijte ga! Ubijte ga!" Miš je skočila od nekod in stekla v sobo. Takoj je zgrabila metlo in stekla v sobo, da ubije ta malo bitje.

Ko je vstopila v sobo se je hitro ustavila. V sobi je stala deklica, ki je bila videti kot angel. Videti je bila kot da ima 4 ali 5 let. Deklica je imela na sebi belo modro obleko.

Pokleknila je pred deklico. "Od kod si prišla?", je Helena vprašala deklico medtem, ko se je smehljala.

Deklica je tam samo stala in gledala Heleno, vendar kot da je v resnici ne vidi.

Vrata njene sobe so odprla. Bila je Josipa iz sosednje sobe. "Živijo, Helena", je rekla Josipa zaskrbljujoče. "Jaz in Ivana smo slišale tvoj krik. Prišla sem pogledat, če je vse v redu."

"Vse je v redu", je odgovorila. "Oh, presenetila me je miš v kopalnici, razen tega sem v redu."

"Dobro je", je odgovorila Josipa. "Vidimo se jutri zjutraj na zajtrku. "

"Hej, samo še nekaj, ali si ti kdaj videla to deklico? Nisem je nikoli videla okoli doma, pa predvidevam, da jo je eden od staršev izgubil tukaj", je rekla Helena.

Josipa jo je zmedeno pogledala. "Katero deklico?"

"Torej, to tukaj." Ko je Helena pogledala, deklice ni več bilo.

"Mislim da se moraš samo naspati", je rekla Josipa. "Še vedno si v šoku zaradi tiste miši. Vidimo se zjutraj. Lahko noč."

"Da, lahko noč." Heleni je bilo nenavadno, da je izginila, toda bila je tam pred eno sekundo.

Dve uri in pol kasneje, potem ko se je stuširala, oblekla najljubšo pižamo in umila zobe, je legla v posteljo spat.

Zaprla je oči in razmišljala o domu. Tedaj je začutila, da jo nekdo gleda.

Ko je odprla oči, je videla da na postelji stoji deklica. "Ti se rada pojavljaš v poznih urah", je rekla Helena.

"Bi mi rada povedala svoje ime?", je vprašala Helena. Deklica je samo gledala Heleno, kot da jo preučuje.

Helena se je dotaknila njenega obraza. Njena lica so bila hladna. In njene oči, imela je globoke, modre oči, toda njen pogled je bil tako žalosten.

Deklica je pogledala v Heleno in izpustila tihi krik. Na njenem vratu je začela nastajati rdeča črta in kri je začela iztekati iz vratu.

Medtem ko je Helena prestrašena in začudena gledala, je deklica nenadoma izginila.

Naslednji dan je Helena sklenila, da je vse to bila samo nočna mora, vendar da je bila prepričana v to, je odšla v knjižnico, da preveri ali je kakšna deklica bila tukaj ubita. Bila je zelo pretresena zaradi tega in upala je, da o deklici ne bo ničesar našla in da je vse to bila samo nočna mora.

Helena je že skoraj nehala iskati, ko je zagledala časopisni članek:

"Nepojasnjen umor na fakulteti v Lički Rječini še vedno muči policijo."

"Štiriletna deklica Marija Duvnjak je najdena mrtva v sobi svoje starejše sestre. Marija in njena mama Ivona sta ostali čez vikend z Marijino sestro Nikolino, študentko na fakulteti."

"Ivona in Nikolina sta bili na ogledu fakultete ko je, sodeč po izjavah prič, nekdo vstopil v sobo kjer je bila Marija. Po krajšem času se je iz sobe slišal krik. Ko so vstopili, so našli Marijo ležati na tleh, razrezanega vratu in v mlaki krvi. Policija ni uspela najti niti en prstni odtis, DNK vzorec in niti en uporaben dokaz.

Helena je obrnila naslednjo stran in zagledala sliko deklice. Ko je videla sliko, je videla da je to ta deklica. V dekličinih očeh je bil tisti enak pogled, ki je bil videti, kot da je deklica zelo žalostna. "Ko bi mi vsaj lahko povedala, kdo ti je to naredil", je tiho rekla Helena.

"Živijo, Helena!", je rekel nekdo izza nje. Obrnila se je in se nasmejala. "Živijo, Ivan! Kako si?"

"Dobro", je odgovoril. "Kaj bereš?"

"Nič. Pravkar sem se pripravljala da grem.", je odgovorila Helena.

"Super. Kaj praviš na to, da te pospremim do tvoje sobe", je rekel Ivan.

Ona se je strinjala, pa sta odšla. Blizu njene sobe se je od nikoder pojavila deklica. Helena je bila presenečena, ko je videla da je Ivan pogledal deklico in rekel: "Si se vrnila iz drugega sveta, deklica?"

Deklica je pogledala Heleno z nasmeškom na obrazu.

"Kmalu je čas", je rekla deklica Heleni z nežnim otroškim glasom.

Ivan je poskušal zadeti deklico, vendar je bilo kot bi zadel v veter. Njegova roka šla skozi njeno telo, kot da ona ne bi tam stala.

Ona je ponovno pogledala Heleno, se nasmehnila in rekla: "Kmalu je čas."

Ivan je pogledal Heleno s sovraštvom v očeh, videti je bil kot da je popolnoma druga oseba. Zgrabil jo je

za roko in jo začel vleči za zgradbo.

"Ivan, kaj delaš!!", je kričala in histerično jokala.

"To kar načrtujem narediti od dne ko sem te prvič videl", je rekel mirno, preveč mirno.

Ko jo je odvedel za zgradbo, je strgal obleko z nje, izvlekel svoj lovski nož in prerezal Heleni vrat.

"Študentka najdena za žensko spalnico na fakulteti v Lički Rječini.", je pisalo v jutranjem časopisu.

"Devetnajstletno dekle Helena Ivaković je najdena mrtva včeraj ob 15:30 uri za žensko spalnico. Niso bili najdeni prstni odtisi ali DNK vzorci. Ubita je bila z lovskim nožem. Domneva se na samomor."